

Іще одне минає літо,
Сади вигойдують плоди.
І жухнуть трави сумовито,
Відзеленівши назавжди.

Душа схиляється до сповіді,
Думки велично-урочисті.
Стою у колі мрій і спогадів.
Мов дерево в осіннім листі.
